

BOEKEN

TEKST ROB HEINSBROEK



APPRECIATIVE INQUIRY

Vanuit mijn studietijd associeer ik de afkorting AI direct met Artificiële Intelligentie, maar volgens de schrijvers van dit boek dien ik vanaf nu meteen aan Appreciative Inquiry te denken. En dit is "(...) een transformatiemethode voor het ontwikkelen van het potentieel van sociale systemen waarin haar sterke punten centraal staan. (...) De aanpak start steeds met het ontdekken van het allerbeste in de gezamenlijke ervaringen". Welnu, daar kan niemand tegen zijn. Onder andere door bijeenkomsten waar deelnemers elkaar inspirerende verhalen vertellen komt het positieve potentieel van een organisatie los. Klinkt vrij soft zegt u? Ja, dat doet het ook wel en deze methode zal zeker niet in elke organisatie tot volle bloei komen, maar te waarderen is de nadruk die gelegd wordt op het ontwikkelen van positieve invalshoeken in tegenstelling tot de bij veel mensen ingesleten methode om voornamelijk geconstateerde tekortkomingen te benoemen. Mocht uw interesse gewekt zijn, dan is dit in elk geval een keurige inleiding.

Frank Barrett, Ron Fry, Herman Wittockx: Appreciative Inquiry - het basiswerk, Uitgeverij Scriptum bv 2011, ISBN 978 90 774 3251 8



BELEGGINGSLESSEN UIT DE CRISIS

Een boekje uit voorjaar 2010 dus de huidige eurocrisis zit hier nog niet in verwerkt. Maar al te erg is dit niet want beide auteurs Buijs en Gerritsen lijken toch vooral te pleiten voor een gezonde dosis nuchterheid in uw beleggingstactiek en gezond verstand aan welke partijen u uw geld toevertrouwt. Op basis van de terugval in de economie in 2009 wordt aandacht besteed aan zaken als dividendrendement, asset allocatie, spreiding van beleggingen, indexbeleggen en meer van dit soort zaken die door de snelle partijen in de financiële sector al lang en breed waren afgeserveerd. Resultierend in een aantal adviezen die een beheerste Hollandse nuchterheid uitstralen.

Arie Buijs en Dirk Gerritsen: Eigen schuld - beleggingslessen uit de crisis, Uitgeverij Business Contact 2010, ISBN 978 90 470 4032 3

OUT OF PRINT

TEKST BERT BAKKER



Nederland in 2025



Tjonge, wat is het moeilijk: de toekomst voorspellen. Wie voorzag vijftien, vijf, nee twee jaar geleden wat vandaag het nieuws beheerst? Die eurocrisis, de Arabische 'lente', China als economische gangmaker en als bankier van de wereld? En wie durft nog te voorspellen hoe die *continuing stories* zich zullen ontwikkelen? In de komende vijf jaar? De komende vijf maanden?

Niet heel lang geleden leek nadenken over de toekomst nog gewoon 'interessant'. In de eerste helft van de jaren negentig hadden 'we' ineens alle klassieke bedreigers van welvaart en vrede in de tang: het communisme, inflatie, laagconjunctuur. De toekomst leek onder te brengen in een paar scenario's die zich geleidelijk zouden ontrollen.

DE SCHULDENBERG

'Greed is good!' Kent u deze uitspraak van Gordon Gecko (gespeeld door Michael Douglas) uit de film 'Wall Street' nog? Welnu, in de laatste twintig-dertig jaar lijkt wereldwijd de uitspraak 'schuld is goed' het toverwoord van economische en financiële ontwikkeling te zijn geworden. Ook in Nederland waar we ons zo graag op de borst kloppen zo'n spaarzaam volkje te zijn. De Nederlandsche Bank heeft in de afgelopen jaren al enkele malen gewaarschuwd voor de huizenhoge nationale hypotheekschuld en Jaap van Duijn gaat er in dit boek nog eens overheen; Nederland (en de rest van de wereld) barst van de schulden en de rekening moet een keer - linksom of rechtsom - betaald worden. Toont Van Duijn zich een doemdenker? Een beetje wel misschien, maar zijn argumenten snijden wel hout, en stemmen tot nadenken. Geen tijd voor het hele boek (het gaat trouwens niet alleen over de hypotheekschuld)? Lees dan in elk geval de acht aanbevelingen in hoofdstuk 9 om uit de door Van Duijn geschetste problemen te raken: staatsobligaties van zwakke landen? Afwaarderen en het verlies slikken. De rente? Omhoog ermee. Pensioenleeftijd? Zo snel mogelijk naar de 67. En ook het politieke mijnenveld rond het H-woord wordt door Van Duijn betreden; uitfaseren graag.

Jaap van Duijn: De Schuldenberg - hoe de wereldwijde schuldenlast ons allemaal gaat raken, De Bezige Bij 2011, ISBN 978 90 234 6707 6



FINANCIËEL MANAGEMENT IN HET PRIMAIR ONDERWIJS

Ondanks dat de gemiddelde schoolbestuurder al aardig wat op zijn bordje heeft liggen kan het geen kwaad om de nodige aandacht te vragen voor de verbetering van financieel management in het primaire onderwijs. Uitstijgend boven goed financieel beheer zorgt financieel management ervoor dat er een optimale koppeling kan ontstaan tussen het financieel en onderwijskundig beleid van een onderwijsinstelling. Bekijk het dus liever niet als weer een stuk extra overhead, maar als een verstandige langetermijninvestering die door middel van het optimaal gebruik van financiële middelen het onderwijsniveau kan verhogen.

PO-Raad: Op weg naar goed financieel management, PO-Raad en Van Beekveld & Terpstra Organisatieadviesbureau 2011, ISBN 978 90 812040 0 2



In 1992 schetste het Centraal Plan Bureau - Gerrit Zalm was nog directeur - er vier . Het rapport *Scanning the future* bracht de mogelijkheden voor de routes naar 2015 terug tot: 'Global Shift', 'European Renaissance', 'Global Crisis' en 'Balanced Growth'. Naast Amerika, Europa en Japan komen geen relevante economische blokken voor. Over risico's in financiële markten of over de islam als geopolitiek issue, gaat het nergens. Een beetje in het kielzog van 'Scanning the future' verscheen in 1995 de bundel 'Nederland in 2025'. De Wiardi Beckman Stichting publiceerde dit 127 pagina's tellende boekje samen met het weekblad *Intermediair*. Jonge academici waren uitgenodigd om in essays van rond 1.500 woorden een beeld op te roepen van de wereld in 2025. Twee redacteurs, Menno Hurenkamp en René Cuperus, beiden verbonden aan de WBS, selecteerden de 25 interessantste bijdragen. Doen die essays, ook al is het nog lang geen 2025, intussen gedateerd aan? Gek genoeg: in veel opzichten helemaal niet. Zeker, die dingen die het CPB al niet zag, zagen de opstelschrijvers ook niet. Maar de thema's die ze aansnijden zijn onverminderd relevant. Duurzaamheid, technologie en globalisering komen aan bod, maar ook de zaken die het dagelijks leven

kleuren, zoals 'individualisme' en 'de gespleten samenleving'. Tegelijkertijd is er in die schetsen van toen hoegenaamd niets te herkennen van de sfeer van vandaag. Iemand schrijft over 2025: "Er is een zeer divers aanbod van pay-tv." Pay-tv, gáááp! Wat klinkt dat al ver weg, nu iedereen jonger dan veertig op z'n tablet elke vorm van vermaak en informatie altijd onder handbereik heeft. En onder 'de gespleten samenleving' staan essays met als kop 'De samenleving verhardt' en 'Geïsoleerde bevolkingsgroepen'. Maar daarin niets over wat ik gemakshalve maar 'de Wilders-agenda' noem. Wat toekomstvorsers kennelijk lukt, is het benoemen van trends die eigenlijk al heel lang spelen: vergrijzing, grondstoffentekorten, dergelijke dingen. Wat niet lukt - per definitie natuurlijk - is voorspellen welke kleine thema's, conform de chaostheorie, ineens heel groot worden. Nu ik daar ineens over nadenk: accountants zeggen dat ze in *assurance* doen. Maar kán dat dan eigenlijk wel?